

E05.04 Λυσίου κατὰ Ἑρατοσθένους 8-17 [als docx](#)

[8] διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον· καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἐστιῶντα κατέλαβον, οὓς ἐξελάσαντες Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο. [9] ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἡρώτων εἰ βούλοιτό¹ με σῶσαι χρήματα λαβών. ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ πολλὰ εἶη. εἶπον ὅτι τάλαντον ἀργυρίου ἕτοιμος εἶην δοῦναι· ὁ δ' ὠμολόγησε ταῦτα ποιήσιν. ἡπιστάμην μὲν οὖν ὅτι οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐδόκει μοι ἀναγκαιότατον εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. [10] ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν, ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν ἐπαρώμενος, λαβὼν τὸ τάλαντόν με σῶσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ δωματίον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι. Πείσων δ' αἰσθόμενος εἰσέρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα καλεῖ τῶν ὑπηρετῶν δύο, καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. [11] ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅσον ὠμολόγητο εἶχεν, ὧς ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀργυρίου καὶ τετρακοσίους κυζικηνούς καὶ ἑκατὸν δαρεικοὺς καὶ φιάλας ἀργυρᾶς τέτταρας, ἐδεόμην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι δοῦναι, [12] ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σῶσω. ἐξιοῦσι δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυχᾶναι Μηλόβιός τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπιόντες, καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅποι βαδίζοιμεν· ὁ δ' ἔφασκεν εἰς² [τὰ] τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἵνα καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται³. ἐκείνον μὲν οὖν ἐκέλευον βαδίζειν, ἐμὲ δὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. [13] Πείσων δὲ προσελθὼν σιγᾶν μοι παρεκελεύετο καὶ θαρρεῖν, ὡς ἥζων ἐκείσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐτόθι Θεόγνιν ἑτέρους φυλάττοντα· ὃ παραδόντες ἐμὲ πάλιν ὥχοντο. ἐν τοιούτῳ δ' ὄντι μοι κινδυνεύειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. [14] καλέσας δὲ Δάμνιππον λέγω πρὸς αὐτὸν τάδε, ἐπιτήδειος μὲν μοι τυγχάνεις ὢν, ἥκω δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν, ἀδικῶ δ' οὐδέν, χρημάτων δ' ἕνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πάσχοντί μοι πρόθυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσιν. ἐδόκει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θεόγνιν μνησθῆναι· ἡγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσιν αὐτόν, [15] εἴ τις ἀργύριον διδοίη⁴. ἐκείνου δὲ διαλεγόμενου Θεόγνιδι (ἔμπειρος γὰρ ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ἤδη ὅτι ἀμφίθυρος εἶη) ἐδόκει μοι ταύτη πειρᾶσθαι σωθῆναι, ἐνθυμουμένῳ ὅτι, ἐάν⁵ μὲν λάθω, σωθήσομαι, ἐὰν δὲ ληφθῶ, ἡγούμην μὲν, εἰ Θεόγνις εἶη πεπεισμένος⁶ ὑπὸ τοῦ Δαμνίππου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἦττον ἀφεθήσεσθαι, εἰ δὲ μή, [16] ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς ἔφυγον ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεωγμέναι ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου ἐκείνον πέμπω εἰς ἄστν, πεισόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ἥκων δὲ ἔλεγεν ὅτι Ἑρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀπαγάγοι. [17] καὶ ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μέγαράδε. Πολεμάρχῳ⁷ δὲ παρήγγειλαν οἱ τριάκοντα τοῦπ' ἐκείνων⁸ εἰθισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν⁹ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν δι' ἣντινα ἔμελλεν ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι.

¹ βούλοιτό: 3.Sg.Opt.Pr.A von βούλομαι: auch hier wieder ind. Rede beim Tempus der Vgght.

² εἰς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ erg. οἰκίαν (übliche Ellipse bei Angaben eines Wohnorts)

³ σκέπτηται: 3.Sg.Konj.Pr.M von σκέπτομαι: Der Konj. wird durch Dehnung des Themavokals gebildet.

⁴ διδοίη: 3.Sg.Opt.Pr.A von δίδωμι: Der Opt. ist an dem eingefügten -ι- erkennbar, vor allem in -οίη, -αίη, -εἶη

⁵ λάθω: 1.Sg.Konj.Aor.A von λανθάνω - ἐὰν λάθω: indefinit; Sätze mit ἂν + Konj.im Dt. fast immer > Ind./ind.Red

⁶ εἶη πεπεισμένος: 3.Sg.Opt.Perf.P von πείθω - Konj./Opt.Perf.P werden aus Part.Perf.P + Konj./Opt. von εἰμί gebildet.

⁷ Πολεμάρχος ist Lysias' älterer Bruder.

⁸ ἐπὶ ἐκείνων „bei ihnen/ unter ihnen/ unter ihrer Herrschaft/ zu ihrer Zeit“

⁹ πρὶν kann - wie ὥστε - auch mit dem Inf. verbunden werden.